

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/75/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899006
Dátum vydania rozhodnutia:	04.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9014899006.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. februára 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému N. D. , pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003 a iné, o dovolaní obvineného N. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 10. septembra 2013 sp. zn. 4 To 76/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. D. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 22. novembra 2012, sp. zn. 5 T 108/2001, bol obvinený N. D. uznaný za vinného v bode 2/ rozsudku (spolu s ďalšími obvinenými) z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003 (ďalej len „Tr. zák.“) a v bode 3/ rozsudku z trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Okresný súd uložil obvinenému N. D. podľa § 235 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák., § 40 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 súd poškodeného U. V. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený (spolu s ďalšími obvinenými) odvolanie. Krajský súd v Nitre na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na vady, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a zistil, že odvolania sú dôvodné len vo vzťahu k obvineným JUDr. F. V., R. S. a X. U.. Odvolania podané obvinenými N. D. a W. M.

nepovažoval za dôvodné.

Krajský súd preto rozsudkom zo dňa 10. septembra 2013 č. k. 4 To 76/2013-2777 podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste uloženom obvineným JUDr. F. V., R. S., X. U. a sám obvineným uložil tresty. Súčasne odvolania obvinených N. D. a W. M. podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený N. D., prostredníctvom obhajcu, dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený namietal nedostatočnú aplikáciu ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu s ohľadom na neprimeranú dĺžku konania v trvaní 15 rokov. Obvinenému bolo dňa 12. januára 1998 vznesené obvinenie s následným vzatím do väzby. Prvá obžaloba podaná prokurátorom dňa 9. júla 1998 bola vrátená na došetrenie. Následne bola dňa 15. novembra 2001 podaná druhá obžaloba. Krajský súd, ako súd odvolací, rozhodol o odvolaniach 10. septembra 2013, pričom rozhodnutie procesným stranám doručoval až po šiestich mesiacoch. K argumentácii odvolacieho súdu o podiele obvinených a ich obhajcoch na dĺžke konania obvinený uviedol, že na jeho vrub nemôže byť pripísané marenie konania spoluobvinenými. Obvinený ani jeho obhajca nespôsobovali prieťahy v konaní, čo mali sudy zohľadniť pri ukladaní druhu a výmere trestu a uložiť mu nižší trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorým by sa pokrylo jeho väzobné stíhanie, alebo podmienený trest odňatia slobody.

Dovolaciemu súdu navrhol, aby vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 40 ods. 1 Tr. zák. rozsudkom Krajského súdu v Nitre a tento v napadnutej časti zrušil.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra, ktorý považoval napadnutý rozsudok za zákonný. Poukázal na skutočnosť, že okresný súd pri ukladaní trestu obvinenému aplikoval ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu mimoriadne znížený trest v trvaní 3 rokov, pretože trest v rámci zákonnej sadzby 5 až 12 rokov by bol neprimerane prísny. Tento trest bol ukladaný ako úhrnný trest podľa § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003, pretože bol pre páchatel'a priaznivejší. Vzhľadom na to dovolaciemu súdu navrhol dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným N. D. nie je dôvodné.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Nitra, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por., a to v zákonnej 3- ročnej lehote.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený namietal nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia, a to § 40 ods. 1 Tr. zák., pretože súdy pri ukladaní trestu nedostatočne prihliadli na neprimeranú dĺžku konania.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom obvineného o neúmernej dobe trvania konania, ktorá v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je dôvodom na mimoriadne zníženie trestu. V danom prípade však okresný súd postupoval v naznačenom smere a s ohľadom nielen na túto skutočnosť, ale aj osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy, obvinenému uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá bola pri trestnom čine vydierania podľa § 235 ods. 3 Tr. zák. v rozsahu 5 až 12 rokov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že úvaha o výške trestu je plne v kompetencii súdu prvého stupňa, resp. odvolacieho súdu, ak považuje trest za rozporný so zákonom, príp. neprimeraný. V prípade, že bol trest uložený v súlade so zákonom, dovolaciemu súdu neprináleží jeho skúmanie a hodnotenie. Okresný súd mimoriadnym znížením trestu v trvaní 3 rokov neporušil zákon, keď postupoval v súlade s ustanovením § 40 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. a obvinenému uložil trest odňatia slobody nad 1 rok. Dovolací súd preto nebol oprávnený meniť obvinenému právoplatne uložený trest odňatia slobody.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. D. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.